

૭૮૬
હિન્દુસતાંકી મશાહુર માડફ કબ્લાલીકી કબ્લાલીયાં
ગમલે દરજ હય

ગમલે હિન્દ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા:—કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.

૬૦ ટાવર રોડ, અગ્રાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૫૮૮૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી હિંદ

વિષય ૩૩૬૮: ૩ ૩૬૮

હિન્દુસતાંકી મશહુર મારફ કંવાલીકી કંવાલીયાં
ગજલે દરજ હુય

ગજલે હિન્દ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:-કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ
ટાવરેડ, અલાયાની વાડી સામે-મુરત.

મુરત ખરાનપુરી ભાગળ, ભાજવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અનાવિલ:
અંધુ પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છપાવી.

કીમ્મત ચાર આના.

હરા દીનકે સરવરને કીયા.

આમે રેહમતકા બી છીડકાઓ પયમ્બરને કીયા
 મોતેબર હૈ યે રિવાયત ને સુનાતા હું મંચ
 શાને ઠરનામકી દેખો તો દીખાતા હું મંચ
 સારી મેહશીલકો અમી વજદમે લાતા હું મંચ
 નઝમ ઇસ કારસએ દીલ સોઝકો અખતરને કીયા
 એક દીન મસજીદે નખવીમે શહે-કૌનો મકા
 કર રહે યે વોહ ખીસ્મીલ્લાહકી તારીફ અયાં
 પોચી તકદીરસે એક લડકી ચહુદીકી વહાં
 ઉસકે દીનમેં યે અસર હુખમે પયમ્બરને કીયા
 દેખી બખ્ષ માને યે હાલત ઉસે સમજયા બહોત
 બાપ ઝાલીમ થા ઉસે ઓરબી તેશ આયા બહોત
 કરકે શમશીર બહેરના ઉમે ધમકાયા બહોત
 તંગ ઉસ લાડકી બેટીકો ખિતમ ગરને કીયા
 બરકે ગુસ્સેમે વો બેરહેમ સિતમગર બોલા
 મારી બખેગી ને ગિસનિલ્લાહપર અબ લખ બોલા
 કતલ કરનેકે લીએ બેટીપે ખંબર તોલા
 ખુશ ખસ્ત ઓ યે દુખતરસે બદ અખતરને કીયા
 બોલી દુખતર કે યે કલમા હે મેરી જનકે સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમનુનકે સાથ
 માદ મે'ને કીયા ઇસકો બડે અમાનકે સાથ
 અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુદદરને કીયા
 સર મેરા કાઢે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
 કુછ તેરે માલકી ખવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાહ
 તુઝસે મતલબ હે ન મુઝકો તેરે ધરકી પરવાહ
 અબતો બેચેન મુઝે ઇશકે પયઅરને કીયા
 બે ને બીસમિલ્લાહકા અન કર દીયા બેકલ મુઝકો
 સીન ને ઇશકી પેહનાઈ સલાસીઝ મુઝકો
 મીમસે જામ મોહબ્બતકા પીલાયા મુઝકો
 અબ કરમ મુઝપે મેરે સાનીએ કવસરને કીયા
 કલ કરનેકો જો અબ બેગીપે લાખા ખંજર
 દરતા બરતા યે મહા બીબીને સુન અય શૌહર
 રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
 ઇસકો વહેશી કીસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા
 મારકર જાનસે તુ ઇસકોબી રસવા હોગા
 લોગ ચઠખેજે બોહોત સરમે ચરચા હોગા
 રખકે તોહમત જો તુ મારેગા અચ્છા હોગા
 રાએ બીબીકી જો પાછ તો શૌહરને કીયા
 દી અંગુઠી ઉસે ઝોર યે લડકીસે કહા
 યે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે કરા
 કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સજા
 દીલસે મંજુર હીસી બાતકો દખતરને કીયા

પડહકે બિચ્છનિદ્ધાહ ઉસે જ્યમે રખકર સોધ
 તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
 આપને શબ્દો ચુગાઇ તો વો ઇતના રોઇ
 અશમ ગિરયાં બહોત રશ્કે સમુંદરને કીયા
 પડહકે લાહોલવલા કુવવતા ઇલા બીલા
 બોલી રો કરકે અંગુડીકો મંગા બીસમીલ્લા
 બાપકે કુલ્મો સીતમસે તુ છુડા દે અલાહ
 કયા કહુંગી જો તલખ મુઝસે તમગરને કીયા
 ચુકે વો તાકમે થા શબ્દો ઉઠા બીસ્તરસે
 કામ ચુપકે ચે કીયા કુજ ન કહા દુખતરસે
 લે ગયા સાફ અંગુડી કો ચુરા કર ધરસે
 ગર્ક દયયામે ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
 લોટા દરયાસે તો શીર અપને અઝીઝમે ગયા
 જોડકર દાય ચે હરકૌમી બીરાદરસે કહા
 મેરે ઘર શામકો એક ધુમકા જલમા હોગા
 સબકી દાવત હય ચે ઉસશુમ બદ અખતરને કીયા
 હુકમે શવહર સે કીયે બીબી ને ખાને તૈયાર
 રખ્યે બા કાયદા મુસગીવ મુઝમે વ અચાર
 સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહોંચા બાઝાર
 મોલ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
 લોકે બાઝારસે મછલી શીર દુખતરકો દીયા
 મેરી ખવાહીશ હૈ કે તુ બદ્દ કયાખ ઇસકે બના
 બાકે તરીફ કરેં સખ ચે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માદરને કીયા
 જુ હી મછલીકા શિકમ ચાઠ કીયા હૈ શીલ ફેર
 નજર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઝોર
 સાફ રખખીથી અંગુડી વે અનામતકા બતોર
 બાદ અઝાં જોખમેં દાખીલ ઉસે દુખરતને કીયા
 અલગ ગરઝ ખાચુકે જખ સારે યહુદી ખાના
 પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સજા
 સખ યે કહેને લગે કે કતલ હય લાજમ ઇસકા
 યે બુરા કામ હે જો આપકા દુખતરને કીયા
 • ચાર પંચો મેં યહુદીને યે લડકીસે કહા
 મેંને કલદીથી અંગુડી જો તુઝે વે અખલા
 પડહકે બીસમીલ્લાહ નીદાલીવે અંજોડી ઉસગ્ન
 ઉડ ગએ હોશ તઆજજુખ સા બદ અખતરને કીયા
 પુછા બેટીસે કે અખ બતા મુઝે યે બેદકી બાત
 મય તો ડાલ આયા થા દરયામે જોથી કલ કી રાત
 સચ બતા મુઝકો લગી કયરે બલા તેરે હાત
 યે બતા કામ તેરા કેનસે રહે બક્ષે કીયા
 હંસકે કહેને લગી સુન અય ખરે બેદુમ ઝો બેલ
 કામ લવંડીકા હુવા હે યે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
 ઉસકે ગુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મૈલ
 મેરી હાલત પે કરમ મેરે પયમખરને કીયા
 જખ સુના ઉસને યે લડકી કા જવાબે માકુલ
 તખ લગા કહેને યે બેટીસે બહોત હોકે મલુન

સમ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા કપુલ
 અબ મુસલમાન મુજે દીનકે રહેબરને કીયા
 બોલા બેટીસે મઆશીકા તલબગાર હું મંચ
 બખશદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંચ
 આજસે દીન મોહમ્મદકા તલબગાર હું મંચ
 મેરે રમ રમમે અસર હુખ્ખે પચખ્ખરને કીયા
 આજ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નંદ મઝલ. ગઝલે મનઝર.

મદદે ઇશકમે નઝરોસે ગીરા જતા હું.
 બે-બહા મૌતી હું મદીમે મીલા જતા હું.
 એ કહો જો કબી બૂથેસેબી વાદ ન કરે,
 એક મેંહી હું કે તુમચેહી મીટા જતા હું.
 કુચ્છ દીનો ઝોર તસબુર તેરા કર લેને દે,
 રહતા રહતા તેરી તસ્વીર જના જતા હું.
 રોઝ કહતે થે કે મહેશીબસે ઉઠા હુંગા તુઝે,
 લીજીએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જતા હું.
 છીનકર દીલ મેરા વોહ શોખ લીયે જતા હય,
 દીન બહાદે સરે બાઝર છુટા જતા હય.
 હસ મસીહાસે કામ જાકે થે કહે દે મનઝર,
 જો ! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જતા હું.

નર્મ મઝલ.

મહેરખાં હો જાયંગે દર્દે જીગર હોને તો દો,
 ખુદ ચલે આયંગે નાભેં અસર હોને તો દો,
 જન કહાં જાને હો તુમ ઇસ કદર જલ્દી હે ક્યા?
 રાત બાકી હે ચલે જાના સહર હોને તો દો.
 લાખ ખીસ્મીલ હો ગયે જ્યાર કલ હોગે સેંકડો,
 ઉનહી મેહશીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
 ખાક ઉડાતે આઇગે મેરી લલક પર દેખના,
 મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

મઝલ.

ઉસને કહા પેહચાનલે મેં કાતેલે ખુબાર હું
 મયને કહા તુમપર શીદા હોનેકો મેં તૈયાર હું
 ઉસને કહા અય મેહમા ફિર બઝમ મેં ક્યું આગચા
 મયને કહા કાબુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું
 ઉસને કહા તુ રખમે અરની ક્યું હૈ મુલાકી તરેહ
 મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલીમે દીદાર હું
 ઉસને કહા ગરદનપે તેરી શીરહું સમશીર કો
 મયને કહા દેરી ન કર જીતેસે મેં બેઝાર હું
 ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રસવા કર દીયા
 મયને કહા તેરે લીયે રસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

હિનપે આ શિક્ક હો કે અપની ઝીંઘી બારબાદ કી
 ખુદ ફસી ફન્દે મેં બુલબુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
 ખુબમ બેહદ કરદીયે તાકીદ હે જલ્લાદ કી
 કાટ ડાલુંગા ઝખાં તુને અગર ફરીયાદ કી
 ઇસ મહોબ્બતકા બુરા હો હમ લખોં તક આ ગયા
 શીરી બનકર પુકડાલી કબ તક ફરહાદ કી
 અબ બહેમા ખુન ઇસ કુચેમેં જાના ઇસ કદર
 સુખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી જલ્લાદ કી

ગઝલ.

ફરકી હમકો તમન્નાહે ન ગુલશન ચાહીયે
 કમલીવાલે દીલરૂબાકા હમકો દરશન ચાહીયે
 હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
 હમહેં દીવાને હમેં સહસા કા દામન ચાહીયે
 જેસુ અપને રૂએ રોશન પર પળેહી રેહનેદા
 એસે ચેહરે કે લીયે અયસાહી ચીલમન ચાહીયે
 બાદ મુરદન રૂઠ મેરી બઠકે કહોં અયસા નહો
 અબ અઝી ઝો કુચએ જાનાં મેં મદદન ચાહીયે

ਮਝਲ.

ਸੇਫ਼ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਝਘਾਂ ਬਮਸ਼ੀਰਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਪਾਛ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਨਝਰ ਸ਼ੀਰ ਤੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਰਾਤ ਈਨ ਕਰਤਾ ਹੋ ਅਧ ਈਲ ਤੁੰ ਕੇ ਉਸਦੀ ਯੁਸਤਯੁ
 ਵੋ ਅਮਰ ਆਛੇ ਤੋ। ਕੁਝ ਤਵਘੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਈਯਾ ਧਾਰ ਮੁਯਸੇ ਪੁਛਤਾ ਹੋ ਈਈ ਈਲਦੀ ਛਾਸਤਾਂ
 ਛਾਯ ਰੋਸ਼ਨ ਹੋ ਮੇਰਾ ਤਵਰੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਧਾਰਕੇ ਕੁਝੇਮੇਂ ਨਾ ਐਰ ਪੀ ਬਰਾਯੇ ਮਾਰੇਕੁਤ
 ਮਸਤ ਈਵਾਨੇ ਕੋ। ਕੁਝ ਤਵਝੀਰਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ

ਫੁਰੇਂ ਫੇਫ਼ਤੀਧੀ ਕੇ ਛਮ ਕੇਨੇਕੋ। ਯਯਾ ਕਰਤੇ
 ਆਪ ਫਰ ਰੋਜ਼ ਖਸੀਨੋਰ ਸੇ ਆਯਾ ਕਰਤੇ
 ਰੋਜ਼ ਛਮ ਧੇਛ ਕਛਮ ਆਂਯੋਸੇ ਲਗਾਯਾ ਕਰਤੇ
 ਪੇਸ਼ਵਾਖ਼ ਕੇ ਲੀਯੇ ਧੁਮ ਮਯਾਯਾ ਕਰਤੇ
 ਰਯੇ ਯੁਯ ਗੁੰਸੇ ਅਰਕ ਪੁਯਛ ਕੇ ਲਾਯਾ ਕਰਤੇ
 ਅਪਨੇ ਕਪਯੋਂ ਕੋ ਪਸੀਨੇਮੇਂ ਯਸਾਯਾ ਕਰਤੇ
 ਆਪਕੋ। ਤਯਤੇ ਕਮਰ ਫੇਛ ਪੇ ਯੇਛਾਯਾ ਕਰਤੇ
 ਸਾਮਨੇ ਛਮ ਧੇਛ ਯਯੇ ਹੋਕੇ ਯੁਨਾਯਾ ਕਰਤੇ—ਸਲਲ-ਲਾਛ

ਯਾ ਕਯਾਨੋ। ਪੇ ਫ਼ਰੀਸ਼ਨੋਕੀ ਮੋਛਯਮਛ ਕੋ ਨਾਮ
 ਕੋਛ ਯੁਯੇਯਾ ਰੀਕਾਯ ਐਰ ਕੋਛਯਾ ਮੇ ਯਾ ਲੁਗਾਮ
 ਮਾਂਗਤੀ ਜਤੀਧੀਂ ਫੁਰਾਨੇ ਯੇਛੀਯਤੀ ਖਨਯਾਮ
 ਆਧੀਧੀਂ ਯੇਯ ਤੇ ਜਨੇਧੇ ਫੁਰੇਛ ਐਰ ਸਲਾਮ

આમથી સુખ તલક સુખસે લેકર તાજામ
 રોઝ ફવારે ઉછલતેથે ઉછકતેથે જમ
 હોઝે કવસરપે હુએ જમ્મ જોસખ ખાસો આમ
 જમસે કુલકલે મીનાકે ચેહથા તરઝે કલામ

સદલલ-લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયરસર સરવરે આલમકી દરખાની મુઝે
 બોરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે સુલતાની મુઝે
 ઉનકે કદમો પર પડા હું હમ નીકલ જાએ અબી
 આજહી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
 કયું રહે યસરખમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાય
 હોકરે ખીલવાયગી યે મેરી નાદાની મુઝે
 આખે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન ફુરે ઝકવાયગી
 આહમે કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
 એક તવજજેહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીખા
 યાનખી તુમને યે જખશાફયઝરહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું જામે ફુરકતમે નીદ આતી નહી
 યાનખી યુલાહ દીખાદો શીકલ નુરાની મુઝે
 અપની આંખોસે લગાકર સરપે રખલું ગર મીલે
 કફસ પાએ ઉનકી તાહિર તાજ સુલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કળ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેંહે
 પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે •
 દેખનેંધન દો ધરામેં દેખનેવાલે ઉનહેં
 એક ધર હે ધનકા દીલમેં એક ધર આંખોમેં હે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખાદે ચે સખ અપના કુસુર
 હેવો યું દીલમેં નિહા જસેનઝર આંખોમેંહે
 અય સખા અખતો સુનાદે સરવરેદીકી ખખર
 હમ મેરા અટકા હુવા અય બે ખખર આંખોમેં હે
 ગમનહી ઉસકા જો મુઝસે દુર હો અમશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમેં હે
 કેનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
 તુઝકો નઝરેં હુંઢતી હેં તું કીધર આંખોમેં હે
 હે પસેમુરદન બી તાહેર અપની આંખોમેં તેરી
 ઇસ કદરદોઝેયે હમ અખતક અસર આંખોમેં તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેક બેહોતોકા હોશ ખાનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરખકી શીઝાયેં દેખને વાલે
 ઉનકેં ગુનઝરે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક બે ફાયદા મુઝકો સતાતા હે
 ઝીળક દીજીએ કે તુઝકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
 ગુનાહોસે મે ગબરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

તેરે હામીતો હમ હે તુજકા મબરાનેસે કયા મતલબ
 શીલખેસાકી એ કાસર શરાબે શોક ખીત હો
 ને રીનદે હેં ઉનહેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
 બીખારી હું મેં ઉસરઝઝાકકા બેરઝઝાકે મુતલક હે
 મુઝે જોરકે આજે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાબી દુશ્મનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
 અજ હઝરત મુઝે એસે કે યારાને સે કયા મતલબ
 ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો લે રસ્તા મદીનેકા
 ઇસે હીંદુસ્તાનમેં ઠોકરેં ખાનેસે કયા મતલબ

શેર ૭. મઝલ નં. ૮.

અફતયુ ઉનકી હે કલુલ લાહસે મીલતી હુમ
 ખુશ કલામી હે કલા મુલાહસે મીલતી હુમ
 અયનસીમે સુખહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
 આરહી હે ક્યારસુલીલ હસે મીલતી હુમ
 લાખજને જુમખીશ અખરએ હઝરતપર નીશાર
 યે છુસી હે મદે ખીસમીલાહસે મીલતી હુમ
 હરમેં હરકી હે સમાઈ હરમેં હર કા હે ઝુફર
 કાનસી સુરતહે ગેરલાહ સે મીલતી હુમ
 બોગ સમઝે કુમખઝકની શમશકા મતલબયા ઝોર
 વેલ્હ સદ્દયા કુમ્બેઝઝનુલાહસે મીલતી હુમ
 આરઝુ યે હે પળે જા કર મદીને મેં નમાઝ
 મસજીદેખવી હે બે વુલાહસે મીલતી હુમ

મોહ નાઅતે મુસવુદા તાહેર ન ઊડેગા કબી
 ઊગદુંતટોના અતયે કયું અઘાહસે મીલતી હુમ

શેર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હે
 કેહ ઉમતપે ઉનકી શીદા હો રહા હે
 ચલાહું તસવવુર મે તમળા કાળનીય
 ખીયા લેનખી રેહનુમાં હો રહા હે
 કહીં કુળ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
 કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
 અપક જાથેં આપે તો દીલ ખોલ ઉઠે
 મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
 અમકને હેં સીને મેં દાગે મુહમત
 ચે મુલશન અજબ પુર શીકા હો રહા હે
 ગુનેહગાર ઉમ્મત રીદા હો રહી હે
 મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
 તેરે દરસે સળ કુચ્છ અતા હો રહ હો
 મેં ઉસ કખરે મુસદ્દા અમદા હું તાહેર
 ખુદા જીલ્લે ખુદ મુમતીલા હે રહા હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહબુમે ખુદા હો તુમસે બળાહકર કોનહે
 તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે ખેહતર કોનહે
 ખલકમેં મશહૂર હે બંદા નવાઝી આપકી
 બનદા પરવર આપસા અબબનદા પરવર કોન હે
 આયતે લોલાક કીસકી શાન મેંનાઝિલ હુમ
 મુન કિરો અયસાન બી અલ્લાહો અકબર કોનહે
 સાફ આતે હેં નઝર આમનએ દીલમેં ફુજુર
 સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
 લાખખાને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
 તુમતો હો હર દીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
 ગુલશને કોનોમકાં મેં સરવરેદીં કે સીવા
 ખુલખુલો બાગેનુબવતકા ગુલેતર કોન હે
 કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝઝત મીલી
 કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમને હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
 લગાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
 મેરે મોલા મેરી કીશતી લાંવરમેં ફુખ જાતી હે
 લગાદે પાર બેડેકા શરીના દેખનેવાલે
 દીખાતાહે કીસેરીદવાંન શીઝા ગુલઝાર જન્નતકી
 નહે ખેંગે કબી દરે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખને મોહરેનું યુવત ભોટ હો જાતે
 જોયે મોહરે સુસેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
 તમન્નાહે ચેહી દીલકી મીસેતો ચુમલું આંખે
 ઠકે પાયે શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત ઉનહેં અયે મુમીનો કુચ્છ ધતર જન્નતકી
 મોઅતરયે મોહોમદકા પસીના દે દેખનેવાલે
 દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
 બડે ખુશખખતહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાધ હોનેવાલી હે
 અયાં કામે મેશાને મુસતુફાધ હોનેવાલી હે
 તવલલુદ આજ ફતયાંમેં વોહ મેહબુબે ખુદા હોમે
 કેજનપર શૈફતા સારી ખુદાધ હોનેવાલી હે
 મીટગી કુફરકી બુઝમત બજે ગાદીનકા ડાંઠા
 ખુરાઈ દુર કરને઼ા બલાધ હોનેવાલી હે
 ખુદા આજ આમીનાખીખીકો વોહ ફરજંદ બખશમા
 હલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીલાધ હોનેવાલી હે
 મલક સલવાત પળતેહેં ફલકગર સૌર બરપાહે
 અરબમેં ધુમહે ધરધર સદાધ હોનેવાલી હે
 હુવેહેં ખુશક હરયાએ અરબ સેરાબ પાનીસે
 ચમન સરસખઝહેં જલવા શીઝાધ હોનેવાલી હે
 તીયુરે મગરેખી બોલે યે મશરીફકે પરીનહોસે

ખુતોંની આજ દાખેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
 જુઝા આયેગા હુટાંગે જહારે ગુલશને જનનત
 ગુનેહચારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
 અગર મુશકીલ પડી તુઝપર તજલ્લી ચાલીયે તાઝીર
 ખુદા આહે તો અબ મુશકીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શેર ૫. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ધંત્રાલીમેં દહન ખોલ રહા હે
 તોલીદે કુઝમેં શકર ઘોલ રહાહે
 કુરઆન તેરી શાને રહીમીકે ખુદયા
 રેહમતકી તરાજુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
 ગર દીલમેં પળી હે જો તેરી આહકી રસી
 દીલડોઝી માંનીદ મેરા ડોલ રહાહે
 સૈયાદ મુજે કુનજે કદસ ખુબે બરીહે
 તીન્ની મેરેપોંજરેકી અબસ ખોલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપળા સોતાહે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર ખોલ રહાહે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૦.

રહેપેશે નઝર ચસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરઝુ દારમ
 તોરી પયું પઝં બાદેસબા સુનતે અરબ મોરી
 રસુલીલાહકી લાહે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આંખોમેં બંધે એક કમલીવાલેકા
 ને કાંપેસે ઉઠેકારી બઢરીયા આરઝુ દારમ
 નહીં બાતા મેરે દીલકો શહાબાઝાર દુનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીને બઢરીયા આરઝુ દારમ
 લખે કાસર ને દેખેં આપ મુબકો સાકીએ કાસર
 નેખાલી હોતો બરદીને ગમરીયા આરઝુ દારમ
 કહાં તક હીજરમેં તળપું શહા દરદે જુદાઈમેં
 બસ અજતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરઝુ દારમ
 સફરકી દીલમેં ઠાની હે તો ચલ કાંપેકા અયતાહેર
 વોહી રસતે વોહા મીદી ડગરીયા આરઝુ દારમ

શેર ૩૨. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જમ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડલ ઉઠાને લગા
 હોકે ખેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
 રહતા આશીકસે માશુકઅતક જુદા
 આવે જીલ્લીલફોરન બહુકમે ખુદા
 લાયેકાસરકા પાની વઝુકે લીયે
 સોઝ ઝંઝર ફુજરા હિલાને લગા
 આકે દેખાકે સાહારજીનો બશર
 ખવામે રાહતમેં થે ઉમ્મેદાનીકે ધર
 પાયે આંદસસે પર અપને લગે

શોક વસલે ધલાવી જમાને લગા
 ખવાખ રેહતસે જમેજો શહે
 હુદા કીયા હું રમે ફારન દુગાના અદા
 વહાંસે નિકલેતો ફલ ફલયા દરપે ખળા
 ઉનકા ખીઠ લાકે સરખત દેખાનેલગા
 સેર સાતોં ફલકકી કરામ ઉન્હેં
 ચીજ એક એક વહાંકી દીખામ ઉન્હેં
 સારે નખીયું સે હઝરત મુલાકી હુવે
 જીસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ઇલમેલદુનીયા હકને સખક
 હુવે આપ પર રોશન ચોરદાતમક
 કબી આંખોસેસેહને જો દેખાનયા
 વો તમાશા યે હુદરત દીખાને લગા
 રખ્યા હજરતને ના લેન પેડુને કદમ
 કયા મુખારીક વોહ સખથી ખુદાકી કસમ
 અર્થકે ઇજતકાતોહકામીલા
 સોતી ઠીસમતકે અપની જગાને લગા
 બાખ જનત ચે ચોંહયે જો શહે ઉમમ
 ખોલે ગીલમાકે આપચે અખરે કરમ
 બળકે હુરને હઝરતકે ચુમે કદમ
 ફર્શ આંખોંકા રીદવાં ખીજાને લગા
 આખેં ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
 મોહ જનનતકે પુલોંસે બરને લગી

નખમે તુખા લચંકર ખમીદા હુવા
 બહરે તાંઝીમસરકો ઝુકાને લગા
 નગમે શાદીકે ખુલખુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરઝેક કલી મુસકરાને લગી
 શાંખે ઝુખને લગી ખરગ હીલને લગે
 નખલ ગુન્ના હુવે વજ્ર આનેલગા
 બામે દોઝખપે પોહચે જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી ખમખાર સાબાર કુલ
 પહેલાતખા એથા ઝોર તખકોં સેકમ
 ઉસકો હિદતકો માલીક દીખાને લગા
 શીરતો હજરત પરશાન હોનેલગે
 ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રાને લગે
 એસી હાલત ખુદાંસે ન દેખી ગઇ
 જોશ દરીયા યે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહખુખ કરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયુ
 સખદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેખઝા
 એસાએકલન હો દીલ ડીકાને લગા
 સુનકે ઇરશાદે બારીયે શેહને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરખાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીલ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉકાને લગા
 હોકે રખસત જમઆયે હખીમે ખુદા

દીનકો ખુબકસે સખાઈ દિસ્યા ઠહા
 બોલે સચ્ચેહો તુમ અય નખી મુસ્તુફા
 એકર અખુબહેલ જુ ઠાખતાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર તું સખકો સુના
 નો મુનાસીખ આ હોનોકો હીરસા મીલા
 સચ્ચે દુન્યામે સીદીદ અકબર ફુલે
 ખુદા દોઝખમેં જાકર હીકને લગા

શેર ૭. મઝલ નં. ૧૧.

હય દલીલે કુલ્લે નકસીન સખ ફના હો જામજે
 હમલી એ તે રાહીત મુલક બકા હો જામજે
 કબહીતક સાથ દેંગ દોસ્તાને ખેરીયા
 લખકર મટીમેં જ પ્યારે જુમ્મ હો જામેંજે
 હાથ ખાલી જોખને દુનીયાસે દોલત છોડકર
 માલિકે માલીક અઝીઝે અકરૂબા હો જામજે
 હોગયે જોલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
 ખુલદમેં અય મોમીને સખ એક જ હોજામજે
 જતેજ કુચ્ચ કામ કરશે આખીરતકા ગાશીલો
 મરતે દમ ખેદાર સારે દસ્તોપા હો જામજે
 પેહલવાં કયા કર રહેહે જસમ કે આજાપેનાઝ
 કબરમેં કીડે કોડેકી ગીઝા હો જામજે
 દેખકર મરહદમે તાહેર સરવર દીકા જમાલ
 આશીફે જાં બાઝ કહમેં પર શીદા હો જામજે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૨.

બળ અયાંનુરૂપ હે ઝમન આગયા
 ખીન ચમન ખીન ચમન, ખીન ચમન હો ગયા
 ડરકે શેતાન પહાડોમેં ભકર છુપા
 એવતન એવતન એવતન હો ગયા
 સારે કુદકારજીને સે બેઝારથે
 એકમરન એકમરન એકમરન હો ગયા
 કાંટે કાંટેકે યસરબકેયાંયે ખુશી
 જાંવતન નસરતન ચાસનન હો ગયા
 ખાક બલ જૂનકે જેરતસે યુજહલકા
 તનખદન તનખદન તનખદન હોગયા
 મીસલે બુલબુલ મક્કરતસે મુરજે સહર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
 ખુશ છેળાયે તાહેરને જીકે નખી
 દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શેર ૧૮. ગઝલ નં. ૧૩.

વોહ નીશાને કુદર મીટા ગયે બખુશ ખુદાસે મીલા મયે
 યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે જુતોકે કલમા પદા ગયે
 રહે કુદર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
 હમે ઇસગર પે ચલાગયે કે હર એક બલાસે બયા મયે
 મુઝે યુ'ગુનાહોયે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશાહે મુસ્તુફા ને બદોઈ એવ છુપા ગયે
 મેં ફસાયા બેઠરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
 જીને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
 કબી રાતે રાતે ને સોગયા તોનઝારા આપકા હોગયા
 મુજે ખવાબમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા મયે
 ઉઠે સાતપરદે હીજબકે બહ પાયે શોક જનાબ કે
 હુંઈ જાનેં રાઝ વન્યાઝમી ને હુજુર પેશી ખુદા હો ગયે
 યે ખીયાલ થા જીને રોઝો શબ હમેં હાજીહજી કહીંગેસબ
 વોહનખીકરેઝયે પાકપર ગયે ઇસ ગરઝસે તો કયા ગયે
 ને શીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ મહી ધુલ ગયે
 બચા ખુન દીલ ઉસેપીમયે રહાબખતે દીલ ઉસે ખાગયે
 તરે બાદ તાહીરનાતખવાન યે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
 વોહ કલામ લીખબાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉતકે કદમોપર મચલતેકે લીયે
 હસરતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલતેકે લીયે
 બીસતરે ગમસે હઠા લીજીયે મરીઝે હીજોહા
 માનખી મબખુર હું કરવટ બદલતેકે લીયે
 યા મોહોમઃ નફસ શેતાનસે બચા લીજે મુઝે
 મુસતબ એક હય અઝદહા બનકર નીગલતેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રરતા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતે દસ તક બી રહા યુજહલ દુશ્મન આપકા
 આપદોઝખમેં ગયા કમ બખત બલનેકે લીયે
 સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કરી
 મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
 કરશે જો કરના હે ગારીત મોત હે સરપર ખળી
 મુખહ ગુઝરી જામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
 યે ન છોગેગી કીસકો દમ નીકાલે ગી બર
 હે અબલકા દાવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે ચાર હથદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
 ગહે મયા તાહેર કફે અફસોસ મલને કે લીયે

શીર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી હમ્મત રહેગી
 તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોખત મુજહે અપની ઉમત સે ચારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશોગા જમ તક સખ ઉમતકો ચારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જોએક ઉમતી મેરઃ દોઝખમેં હોઝર.
 તો મેહરથ મુજસે બી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાદત બી ઉમતકા ગમ ચા

ਭਫੇ ਮੇਂ ਭੀ ਫਸਤੀ ਮੋਢੋਯਤ ਰਹੇਗੀ
 ਕਥਾ ਮਤਕੇ ਦੀਨਮੰਧ ਪਰਜ਼ਾਨ ਫੁੰਗਾ
 ਤੇਰੇ ਫਜ਼ਲ ਸੇ ਦੀਲਕੋ ਕੁਵਤ ਰਹੇਗੀ
 ਰਹੇਗਾ ਸਦਾ ਨਾਮ ਯਾਤੀ ਖੁਦਾ ਕਾ
 ਨ ਤਾਫ਼ੇਰ ਨ ਤਾਫ਼ੇਰਤੀ ਸੁਰਤ ਰਹੇਗੀ

ਸ਼ੇਰ ੭. ਗਝਲ ਨੰ. ੧੬.

ਯਾਨਥੀ ਆਪਤੀ ਪੁਰਕਤ ਤੋ ਗਵਾਰਾਈ ਨਹੀ
 ਤਾਝ ਤੁਮ ਸਾ ਮੁਝੇ ਫੁਨੀਯਾਮੇ ਪ੍ਧਾਰਾ ਛ ਨਹੀ
 ਆਨ ਕਰ ਫਾਮਨੇ ਰੇਹਮਤ ਮੇਂ ਖੁਪਾਲੇ ਮੇਲਾ
 ਫੁੰਗੁਨੇਗਾਰ ਕਈਂ ਮੇਰਾ ਯੁਯਰਾ ਛਾ ਨਹੀ
 ਆਸਰਾ ਛੇ ਤੋ ਫ਼ਕਤ ਅਪਨੇ ਖੁਦਾਕਾ ਛੇ ਮੁਝੇ
 ਅਧ ਫੀਸੀਕਾ ਮੁਝੇ ਫੁਨੀਯਾਮੇਂ ਸਫ਼ਾਨਛਾ ਨਹੀ
 ਫੁਰਨੇ ਧੁ ਸੁਫ਼ਮੇ ਭੀ ਛੇ ਫੁਰਨੇ ਮੋ ਮ ਪ੍ਧਾਰਾ
 ਤਾਝ ਖ਼ਸ ਜ਼ਾਨਕਾ ਮੇਛਯੁਧ ਦੀਲ ਆਰਛ ਨਹਿ
 ਛੇ ਮਰੀਝਾਂਨੇ ਮੋਢੋਯਤਧੇ ਖੁਦਾਤੀ ਰਹੇਮਤ
 ਵੋਛ ਦੀਯਾ ਫਰਦ ਕੇ ਯਸ ਫਰਦਕਾ ਯਾਨਹੀ ਨਹੀ
 ਛੇਂ ਯਛੋਤ ਆਪਤੀ ਪੁਰਕਤਮੇਂ ਪਰੇਜ਼ਾਂ ਅਤਰ
 ਐਕ ਫ਼ਕਤ ਗਮਸੇ ਯੁਰਾਂ ਛਾਲ ਛਮਾਰਾਛ ਨਹੀ
 ਫ਼ੇਰਲੀ ਸਾਛ ਅਝੀਝੋਨੇ ਨੀਗਾਛੇਤਾਛੇ
 ਛਮਨੋ ਸਾਝਕੇ ਛੇ ਮਗਰ ਤਾਝ ਛਮਾਰਾਈ ਨਹੀ

સવાલ વ જવાબ.

કીકયું ન છુટે મઝે વસલે ચારકે
 ચાર દીન તો ચેહી હંચ બહારકે
 કયું ન જોખન દીખાઝે સવારકે
 ચાર દીન હંચ ચેહી છુટ મારકે
 પાન ખાકર લખોકો રચાને લગે
 વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને લગે
 બીખરે ગુલશનમેં દાને અનારકે—ચાર
 કોઇ તડપે કોઇ હો સીસકતા હુવા
 ઝોર ગુલ હો હરસીમ્તકે રહે મેરા દીલ લીયા
 કોઇ ખેખુઃ હુવા આહા મારકે—ચાર
 દેખ લેના હઝારોંકે સર જાઝેઝે
 દીલ મેલાખોંકે બાલે છતર જાઝેઝે
 તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે—ચાર
 કેઇ મર જાઝે જાને હમારી બલા
 મેલા ચહરોઝ હય શીર જવ્વની કહાં
 હમ ચલે કીયું ન સીના ઊભારકે—ચાર
 બઝમ અગચારમેં યું નજા યા કરો
 કોઇ સમઝાઝે તો ઉસકો સમઝા કરો
 સદકે જાજિં મંચ તીરછી નીમાહકે—ચાર
 બઝમે—અમચાર મેં હુરનકે રાખસે
 ચે કીસે હોસલા હય કે બીફ કર સકે
 હય રહે જાઝે સીનેચે મારકે

કહ કુશાં માંગ પર લોટ હો જવેગી
આજ અગીયાર સે ચોટ હો જવેગી
ઘરસે નીકલે વો ઝુલકેં સવારકે

આશુક

કયું ન કહ કુશાં માંગ પર લોટ જ
મેરે અલગાહને હુમન ઐસા દીયા
સદકે જાઉં મૈ પરચરદીગારકે

આશુક

માના હમને કે તુમહેં હુસન ખુદા દેતા હય
પર યે અંદાજ તુમહેં કાન સીખા દેતા હય

આશુક

પેટ માદર સે કાષ્ઠ સીખકે આતાહી નહીં
આહને વાલાહી કમખખત સીખા દેતા હય

પલ્લો છોડો સંજન ઘર જ નારે.

આશુક

દેખો સીતમ—યે ઇશક કે કયા કામ કર ગઇ
મએ જોખીયે સરાખકી પીતેહી ચક ગઇ
સુખહા હોગી કરેં કયા ખહા નારે

આશુક

આ લપટ સીનેસે ઝાલીમ કયું હમેં તરસાય હય
દીલકે તરસાનેસે ઝાલીમ અર્થાથી હીલ જાયે હય
અખ ન છોડું ચેહી દીલમેં ઠાનારે

માશુક

આપકી આંખોને દેખો યે ક્યા કામ કીયા
પુઠ તો બદનામ હુવે ઐર હમેં બદનામ કીયા
કબી હમસે ન દીલકો લગાનારે

આશક

હમેં કહેના હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે ડરતે હૈં
બગર કહે હો તો કહે દેંગે કે જાની તુમપે મરતે હંય
નહીં અબ તેરે સીવા કોઇ ઠીકાનારે

માશુક

મેરી બેલી સુસ્ત પે શીદા ગર જાત કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમજનારે

આશક

યે અચ્છી દીન સગી હૈ હર ધડી હર વક્ત હરદમકી
કબી ગુસ્સા કબી ગાલી કબી ધુરહી કબી ધમકી
હાન્ન આશકપે રહમતો ખાનારે

માશુક

યકીં જતો નહીં કુછ ખયર સાહેબ આપકે દમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

ખોસે તેરે આરીજે ગુલશામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
ગુલે આરીઝ કે ખોસે દીવાના રે

આશુક

બોલો મેરે આરીજો ગુલ ફામકે

લે નહીં સકતા કોઇ બે દામકે

જરા મુંઢકો તુમ અપને બનાના રે

આશક

કર લીજો આજ તો વખદા બોલો કીનાર કા

દીલ તોડતે નહીં કીસી ઉમ્મીદ વારકા

જરતે ઉલફત જરા તો નીભના રે

આશુક

માલુમ હુવા તુ આશીકે શયદા હય અય બશર

અમ્મજા મંચવઅદા કરતી હું કલ આના મેરે ધર

જરા આના તો સીટી બજનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડાલેગી જાને તુમહારી,

સદા ન રહેગી જવાની તમહારી,

જવાબ—તડક પન મેં વહે ઝીદ હૈ જાની તુમહારી,

અલી દેખની હૈ જવાની તુમહારી,

સવાલ—ડહા મંચને દયરો તો બોલે વહે હંસ કર,

નહિં શીર સુનેજે કહાની તુમહારી,

જવાબ—તુમ હમ ગરીબોંસે કયા પુછતે હો,

ખુદા કા ડરમ મહેરબાની તુમહારી.

સવાલ—દીયા દામ તુમને જુદાઇ કા મુઝકો

યેહી એક રહેગી નીશાની તુમહારી,

સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,

કહીં ફટ ન જાએ મ્યાની તુમહારી

જવાબ—નહિં ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,

કે ફટતી હૈ ચુંહી મ્યાની તુમહારી

સવાલ—જ્યાં અપની રોકો રહે તાકીદ હૈ મેરી,

નહિં આંખ કર દુંગા કાની તુમહારી,

જવાબ—ચક્ષોચુપ રહો અપને ધર જાકે બચકો.

ઇસીમેં બલાઇ હૈ જાની તુમહારી,

સવાલ—ક્યાં સૈ એ સીમા હૈ મીસરે ચુરાના,

લુલા દુંગા મંચ જાએર ખવાની તુમહારી

જવાબ—શાધર મંચ ખુદ હું તખલ્લુસ હ આજાદ,

લુલા દુંગા મંચ જુબાની તુમહારી,

જવાબ—ન લુલેમેં એહસાન પીછમે તુમહારી

સજા દે ગાઇ જાએ જવાની તુમહારી,

સવાલ—દુપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,

કમર બલ ન ખા જાએ જાની તુમહારી,

જવાબ—સલાઇ સે ઇસકો તુમ ખાલી ન રખના,

ખીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમહારી,

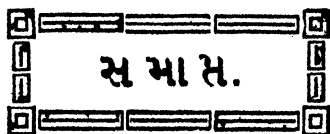
કંવાલી

નિગાહે નાઝકે દા તીર લીચે બેઠે હં

તુર વાલે તેરી તન વીર લીચે બેઠે હંય,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીચે બેઠે હંય
 તેરા નામ અલ્લેક્સે હે શુર તેરા નામ દાલપે ખતમ હે
 તુમસે અંઝા કોન હે દીલ લો જીગર લો જાન લો
 સખ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ધમાન લો
 લોકીન ધતની શરત હે ઇસમેકે કોના માનલો
 મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
 તુર વાલે તેરી તનવીર લીચે બેઠે હંય
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીચે બેઠે હંય
 દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
 દેખતા હું મંય તેરે દીલકી તમન્ના કયા હે
 દીલ ચીર તો હો મગર ધતના રહે ખ્યાલ
 દીલ મંય ઇશક મે હુજી તોહરીર લીચે બેઠે હં
 જોર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
 ઇશક લયલી અખબી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
 કબરસે ચીલાકે બોલા ફાડકે મુંહસે કફન
 હુસ્ન બે ખુન્વાદ બાશક આશક બે ખુન્વાદ નેરત
 દુરે કેતી થીં કે હમ લેનેકો આયા કરતે
 આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ ખુલાયા કરતે
 ગુલશને હરસે ગુલ તોડકે બાયા કરતે
 અપને કપટુંકા પસીનેમે જસાયા કરતે

આપકો તપ્ત ઝમકપે બીઠાયા કરતે
 સામને હમ યું ખડે હોકે સુનાયા કરતે
 હુરે જન્નતકો તુઝારક હોં ફલકકો તારે
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 હાલ કુરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
 યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ ખુલાકર દેખલો
 દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
 તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
 ખાનગે કુદરતે મેહબુબ ધંધરબી જુકના
 હમબી બીગળી હુઈ તકદીર લીયે ગેઠે હંચ
 મંચ જો કલ ધરસે ચલા એક દસ્ત વીરાંકી તરફ
 વહશતે દીલ લે મહ જોરે ગરીબાકે તરફ
 કયા બતાઉ મંચ વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
 કુછ જોર કર દેખા હે કે કાબુસે નહી અજતક જાગર
 વો ઉદાસી થી કે દીલપે એક ઉદાસી જાગર
 રહબી થરરા ગઝ આવાઝ બબકે ચે સુની
 ખુબીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેદા મીર્ઝી,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 આપકી કબર મંચ હાય મુહમ્મદકી સદા
 લે ચલે કબરમે દરદ નહાને મેહબુબ,
 તેરેહી દસ્ત મંચ તારીકી મદફન અકબર,
 હોગી મદફન મેરા ચે હાગ નીહાં ખહબુબ.
 ચકકરો દીલથી ન પુછો તુમ અય હમનશી
 નીગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંચ

ઘુરખતે મજનુ'ંપે એક દીન લયલા મેઢમીલ નશી
 જાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનુ'ં દુલ નશી
 હુસ્ન બે ખુન્વાદ થા અબ હો ગયા મુઝકો વકી
 આ ગલે મીલ લે કે પાએ એન મે જાને હઝી
 કબરકા ગોશા ફટા મજનુ'ને દી ઇતની સદા
 હમ જો અપના દીલ દીલગીર લીયે બેઠે હં
 આશક મેઢખુખતી તસવીર લીયે બેઠે હં
 તુરવાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હં
 એક દીન તુમને જો મજનુ'ંકો કહી દેખાયા
 સુખકર ઈશક મંચ લયલાકે હુવા થા કાટા
 કયા કરું હાલ જ્યાં હિસકે તને જાગીરકા
 મુંઢથા મગરીખકી તરફ ઝોર તરાકા ઇલમથા
 હસ જાપે કબી યાસીન પઢી જાતી થી,
 લખ જો હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
 ખા મએ કુદરતે મેઢખુખ ઇશરબી ઝુકળ
 હમબી ખીગદી હુઘ તકદીર લીયે બેઠે હં
 મનઝીલે ઇશકમે મોહતાબ નહી હં હમદમ
 કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે બેઠે હં
 તુમ જો ગયરોંગી મહોખતકા લીયે બેઠે હં
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હં

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીના કે લીચે. તૈયાર હય.

હદીયતુલ મુસ્લેમીન યાની ઝર્રીયાને દીન	કી. ૦-૮-૦
કી. મલીક મહોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-૦
કી. મૈતુન મહમદહનીફ	કી. ૦-૪-૦
કી. હાતમતાર્થ (ખાતસ્ખીર)	કી. ૧-૪-૦
કી. શાહજાં શાહપરી	કી. ૦-૪-૦
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કબ્લાલીકા ખડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-
ગઝલે હિન્દ (છાંટી)	કી. ૦-૬-
ઈસ્લામકા આંદ (ગઝલ કબ્લાલી)	કી. ૦-૪-
શાહી કબ્લાલ (.....)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (.....)	કી. ૦-૪-૦
ઝવહરે મહદીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મદીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
ગરીબ હલીમા (ઈસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧ ૨)	કી. ૦-૧૨-૦
દેનોઆફ ગાયન સંગ્રહ (તસ્ખીર સાથે.)	કી. ૧-૦-૦

એ શિવાય હમારે પ્હાં બ્હેત કીશમકી ગઝલો, જખાની સાથ નાટકો, ગાયનો, કીસ્સા, કહાની, ઈખાલત, વગયરા, વગયરા કીતાબો, અચ્છી આર કીહાયત દામસે મીલતી હય.

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્દુ જખાન, ઉર્દુ હર્ફ ઉર્દુ જખાન બે ચાહીયે વો મીલેગી. મીલનેકા પતા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ બુકશેલર

દાવર રોડ, અજ્ઞાયાકી બાડીકે સામને-મુરત.

